

Les olles de Breda

Lema: El logi sincer

Canti el poeta amb plaer
al porró o bé a la galleda,
que jo, joiós, vaig a fer
l'el·logi pur i sincer
de nostres olles de Breda.

Què és una olla?... L'utensili
que mercés al seu ausili
ens preparem l'aliment;
ja que igual hi fem amb ella
la tan prosàica escudella
que un estofat succulent!

Amb l'olla es cou la verdura,
es fa arrop i confitura,
s'hi fan popets afegegats.
I de guisats n'hi ha una colla
que si no es fessin a l'olla
no serien tals guisats.

L'olla té importància tanta,
que el Rei, el Papa, l'Infanta,
marquesos, comptes i ducs,
ténen ses cuines proveïdes
d'olles de distintes mides
per fer sopes i fer sucs.

Aixís és que rics i pobres.
conexim ben bé de sobres
de l'olla l'utilitat
Però, el que molts no coneixen
és que les olles serveixen
segons n'és sa qualitat.

Una olla gran o bè xica
que de fora és molt bonica
però que té grops a dins,
ens fa malbé l'escudella,
car, desprenent-se'n grops d'ella
d'aquests en mengem bocins.

Però aquestes olles *venen*
de païssos ont no tenen
tan ensinistrats obrers
i ni és la terra o argila,
com de la que en vostra vila
fan les olles els ollers.

L'olla fabricada a Breda
és fina com... una seda,
és ben feta, és resistent...
Es una olla tan perfecte,
que no hi troba ni un defecte
la dona més exigent

Quan jo vaig de Barcelona
amb el tren vers a Girona,
veig de Breda en l'estació,
mirant per la finestreta,
uns coberts que hi ha a la dreta
tan plens d'olles que fa pò.

Jo prou sé que aquelles olles
mils i mils marits i molles
se les miren amb cert fins.
Amb l'afany que prou voldrien
ser-ne pares, si podien
tots ficar-hi el cap a dins.

I si a Breda en fessin una
de tan grossa com la lluna,

ja e ls hi garanteixo jo
que hi vindria tal corrua,
que tindrien de fer qua
els casats sens successió.

Doncs, resulta una penúria
empendre un viatge a Núria,
per què és lluny, i tothom sap
que aquella olla prodigiosa
s'ha tornat negra i greixosa
de tant de ficar-hi el cap.

Res, que l'olla mes aimada,
l'olla mes sol·licitada,
jo asseguro, sense por
de posa'ls a la galleda,
que tota olla feta a Breda
no té encar competidor.

Les olles fines d'argila
que es fabriquen a eixa vila
no corren els greus perills
de que diguin moltes dones
que les olles no són bones,
ni que són olles... de grills.

Perquè, no tant sols a Espanya
sinó a Anglaterra, a Alemanya,
al Japó, i a tot el món,
les olles de Breda alaben,
els què n'usen i prou saben
lo resistentes que són.

En fi, senyors, jo pregono,
i cap importància'm dona
al fer-ho a n'aquí constar.
que a casa, amb deu fills de colla,
encara guisem amb l'olla.
del dia que'm vaig casar.

I és que és una olla de Breda,
que és fina com una seda,
molt ben feta i resistent,
Es a dí, una olla tan bona
que hem pensat fer-li amb la dona
un artístic monument.

Perquè un jorn digui l'història
i el món servi la memòria,
que existí una població
que va viure sense ambrolles
i amb l'indústria de les olles
fou l'orgull de la nació,

VICENS ANDRÉS LLOBET

Premiada en els Jocs Florals de
Breda 1921, amb una valiosa i artísti-
ca *olla de plata*.

Festival-Carbonell

Llista d'objectes rebuts

*Demostració de les grans simpaties
que te'l distingit Mestre, entre la Colo-
nia Estiuenca.*

1. Busto Jaumet, de D. Ignaci Rodon.
2. Joc de billes. 3. Cant i Sorpresa; Don
Francisco Sans. 4 Patufet Tortuga; LLI-
ROIA. 5. La Santa Cena; Rvnd. D. Josep
Gener. 6. Figura artística; D. Marcellí So-
ler. 7. Caloyo; A. A Valentí. 8. ¡Viva tu

gràcia! D. Artur Roche. 9. Turista; Roche
(fill). 10. Gerro Egipci; D. Manel Ferrer.
11. Tabaquera; D. Anton Puig. 12. Capsa
bonbons; Dª Joana Florença. 13. Senyo-
ra del mirinyac; D. Josep Encesa. 14. Fi-
gura Indostan; D. Aquilí Riuset. 15. Fut-
bolista; D. Francisco Salvadó. 16. Cen-
tre egipci; D. Marc Torell. 17. Mimosa;
Família Fochs. 18. Safata; D. Joan Soler
Suau. 19. Malefí de teulas; D. Carles Pa-
pirer. 20. Un bebé; D. Casimir Martorell.
21. Licorer; D. Lluís Corbera. 22. Pim-
pam-pum. D. Josep Corbera (fill). 23.
Odalisca; D. Josep Soler Puig. 24. Un va-
no; D. Joan Guardiola. 25. Capsa de teu-
las; D. Sebastià Salvadó. 26. Tres llibres;
D. J. Matas. 27. Gerro egipci; Sra. J.
Rancís. 28. Gerro Egipci; D. Josep Matas.
29. Capsa de suro; D. Joan Mari. 30. Ci-
lindro Egipci; Família Panieleoni. 31.
Céramica; D. Emili Serra. 32. Sortint del
ou; D. Armand Fluvià. 33. Busto artístic;
D. Joan Esteve. 34. Anfora; D. Baldri Pu-
jal. 35. Bonbonera; D. Josep Roig i Toi-
sans. 36. Estotx de perfumeria; D. A. Pa-
gans. 37. Una Llangonissa; D. Aveli
Manzanera. 38. Cant artístic; Compa-
nyia del Tívoli. 39. Gerro; D. Francisco
Domenech. 40. Figura artística; D. Ama-
deu Juncosa. 41. Termómetro; Nen Ama-
deu Juncosa. 42. Ensaladera; D. Josep
Roura. 43. Tinter; D. Francisco Torrents.
44. Gos artístic; Família Abrines. 45. Un
redoblant; D. Joan Brau. 46. Polvera; Fa-
mília Junyet. 47. Un cendrer; Sra. Vicen-
ta Faura. 48. Un cunill; Srta. Mercé Ur-
gell. 49. Un rellotge metric; Srta. Carme
Urgell. 50. Carro d'escombraries; Srta.
Angelina Urgell. 51. Nen Joanet Brau;
Una trompeta. 52. Un vano; D. Ramon
Urgell. 53. Tinter aureneta; D. Joan Drets.
54. Tinter artístic; D. Joan Drets i família.
55. Quevedo; Comissió Colonia Estiuenca.
56. Una panereta; D. Josep Parera.
57. Rellotge; D. Francisco Buxó.

Els cantors de la vida

PITARRA

Frederic Soler i Humbert (Serafi
Pitarra) fomós dramaturg i poeta fes-
tiu català, nascut a Barcelona a l'any-
1838 trobant-se orfe des de molt petit i
faltar de recursos, es privà de seguir
els seus estudis de segona ensenyança,
per lo que tot seguit es posà d'apre-
nent rellotger, i quin ofici exercí fins
a l'any 1871. Durant dit transcurs i
amb motiu de la Guerra de Africa
1859-60, escrigué *La Butifarra de la
Llibertat*, quin éxit fou tant exponta-
ni que li donà alicient per a fer noves
produccions, i a tal efecte en 1864 do-
nà al teatre de l'Odeon l'obra en dos
actes i amb música del mestre Sariols
La Esquella de la Torratxa. Alentat
per l'èxit sempre creixent el mes de
Setembre del mateix any amb coope-